

СВЯТО
ПОКРОВИ
ПРЕСВЯТОЇ
БОГОРОДИЦІ

ДЕНЬ
ЗАХИСНИКА
УКРАЇНИ

14 ЖОВТНЯ
ДЛЯ ПАТРІОТІВ

ДЕНЬ
УКРАЇНСЬКОГО
КОЗАЦТВА

РІЧНИЦЯ
СТВОРЕННЯ
УПА

ПІД ЗАХИСТОМ

14 жовтня – величний день для кожного громадянина нашої країни, бо він припадає на велике релігійне свято українського народу – Покрову Пресвятої Богородиці. Відзначення свята Покрови має дуже глибоку історію в Україні. Хоча свято було впроваджене ще із часів хрещення Русі, особливе шанування Покрови Богородиці починається з 12 століття. Пресвята Богородиця вважається заступницею козацтва, яке захищало Русь від нападів бусурман з Півночі, Сходу й Півдня. У цей день козаки зазвичай проводили ради й обирали кошових, старшин і гетьманів.

У недалекій історії українське військо вважало Пресвяту Богородицю своєю опікункою, тому символічно, що створення Української повстанської армії припадає на 14 жовтня. У наш час 14 жовтня відзначається День захисників і захисниць України, а з 2014 року він став державним святковим днем.

На сьогодні цього дня вшановують мужність і героїзм захисників незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій і перемоги українського народу для подальшого зміцнення патріотичного духу в суспільстві.

А захисником України, як це проявила російсько-українська війна, є не тільки військовик, а й цивільна людина; не тільки чоловіки, а й жінки; медики, що захищають та рятують життя; учителі, що захищають розум юного покоління; батьки, що захищають свою родину й родини ближніх.

У цей день згадуємо загинувших воїнів та подякуємо всім громадянам, які присвятили життя захисту української держави.

Лише разом ми можемо здобути Перемогу!

Анатолій Грицина

БЛИЖЧЕ ДО НАШОЇ ІСТОРІЇ

Напередодні свят Покрови Пресвятої Богородиці та Дня захисників і захисниць України студенти ДДМА відвідали етнографічний зал музею історії міста Краматорськ. Від співробітниць музею наші студенти дізналися, звідки беруть початок свята та деякі факти з історії міста: як воно зароджувалося, звідки пішла назва «Краматорськ» та багато іншого.

Оскільки зустріч відбулася в залі етнографії, а краматорський музей володіє багатомасштабною колекцією рушників, не обійшлося й без розповідей про вишивку та рушники. Студенти цікавилися експонатами та фотографувалися.

Зустріч пройшла в теплій, дружній атмосфері.

Андрій Капелешук

ДІВЧАТА STEM МОЖУТЬ УСЕ

У Національний день дівчат у технологіях, який відбувся 11 жовтня, дівчата з усієї України відвідали технологічні компанії, щоб познайомитися з особливостями їхньої діяльності та дізнатися, як дівчата й жінки можуть побудувати свою кар'єру у сферах технологій.

Тож цього дня до Академії завітали школярки 8–10-х класів із Краматорська, Слов'янська та селища Іллінівка Костянтинівського району. Дівчатам показали, що вивчають і чим займаються наші студенти. Тож на кафедрі КІТ школярки змогли помандрувати завдяки шолому віртуальної реальності й покерувати за допомогою мобільного телефону машинкою. Кафедра АВП представила робота-маніпулятора, який передає деталі, та різні контролери керування технологічними процесами. А на кафедрі КМСІТ дівчата подивилися процес 3D-моделювання

з подальшим 3D-друком, відвідали верстатну лабораторію кафедри; подивилися установку для напильника «Булат», за допомогою якої здійснюється металеве напильнення металами на поверхні різних деталей та

предметів, зокрема ложок, кухлів, стоматологічних імплантів. До речі, більшість стоматологічних імплантів, які використовуються в Донецькій області, проходять процес напильнення саме в цій лабораторії.

Студентки нашої Академії теж долучилися до Національного дня дівчат у технологіях. Вони віртуально відвідали музей НКМЗ, а у другій половині дня долучилися до фінальної онлайн-конференції «Національний день дівчат у технологіях-2021».

Вікторія Лебединська

Організатори заходу: експертна організація Центр «Розвиток КСВ», ініціатива Дівчата STEM та UNFPA, Фонд ООН у галузі народонаселення.

Захід реалізується у рамках проекту «Трамплін до рівності» за підтримки Швеції та за сприяння Офісу Віцепрем'єрки з питань європейської та євроатлантичної інтеграції.

Інформаційний партнер заходу – Міністерство цифрової трансформації України.

Медіапартнери: DOU, Гендер в деталях, the Devochki, Всеосвіта, Unistudy, Studway.

НАШІ НА ВСЕУКРАЇНСЬКОМУ ФОРУМІ РАД МОЛОДИХ УЧЕНИХ

У II Всеукраїнському форумі Рад молодих учених, що відбувся наприкінці вересня, узяла участь Ольга Дзержинська, канд. техн. наук, голова ради молодих учених ДДМА, голова молодіжної ради при ДДМА. Форум ініційований Радою молодих учених при Міністерстві освіти і науки України.

Почесними гостями на форумі були міністр освіти і науки України Сергій Шкарлет, голова комітету Верховної Ради України з питань освіти, науки та інновацій Сергій Бабак та інші. Загалом участь у форумі взяли понад 900 молодих учених, які обговорювали та вирішували актуальні питання становлення та професійного розвитку науковців.

Ольга Дзержинська, разом із колегами, презентувала на

форумі модель регіональної (територіальної) програми науково-технічного розвитку та рекомендації щодо подальшого впровадження її в регіонах України. Програма спрямована на фінансове заохочення молодих учених, створення умов для наукової діяльності і впровадження результатів наукової та науково-технічної діяльності вчених у життя регіону та поступальне покращення соціально-економічних, культурних, екологічних, технічних, транспортних, криміногенних та інших показників функціонування громад.

Також Ольга виступила з доповіддю про досвід роботи ради молодих учених при Донецькій обласній державній адміністрації і поділилася річними планами роботи.

Головне завдання проведення форуму – комунікаційна підтримка та активізація співпраці між молодими вченими України, радами молодих учених, громадськими організаціями та об'єднаннями науковців, органами державної влади та стейкхолдерами, а також обмін

напрацюваннями в питаннях організації науково-технічної діяльності, як на всеукраїнському, так і на регіональному рівнях, сприяння розвитку наукового потенціалу, популяризація наукової та науково-технічної діяльності молодих учених.

Вікторія Лебединська

КАФЕДРА ОІТЗВ – 55 РОКІВ!

Кафедра ОІТЗВ – одна з найстаріших кафедр нашого вишу. За час існування кафедри пройдений дійсно великий шлях становлення викладацького й наукового колективу, що став відомим не тільки в Україні, а й далеко за її межами, і його постійного гармонійного розвитку.

А почалося все 15 жовтня 1966 року з Наказу міністерства про утворення кафедри «Обладнання та технології зварювального виробництва» при КІІ. Творили історію кафедри викладачі й співробітники, що працювали під керівництвом доцента Дмитра Кассова (1966–1977), професора Володимира Карпенка (1977–1985 і 1993–2008), доцента Віктора Катренка (1985–1990), доцента Марка Лівшиця (1990–1993) і професорки Наталії Макаренко (2008 – по теперішній час).

Першим завідувачем кафедри було призначено доцента, канд. техн. наук Д. Кассова, який на той час працював проректором із навчальної роботи. Очолити кафедру й маючи величезний досвід викладацької

та керівної діяльності, він зумів організувати молодий і завзятий колектив на облаштування лабораторій кафедри, підготовку робочих місць. Два великих приміщення лабораторій, розта-

Кассов Д. С.

шованих на цокольному поверсі першого корпусу, швидко поповнювалися устаткуванням, яке виділяв відділ головного зварника НКМЗ на чолі з В. Адаменко та інші заводи міста й області.

Інтенсивний розвиток наукових досліджень дозволив уже в 1967 році відкрити аспірантуру при кафедрі, а першим аспірантом став Володимир Карпенко. В. Карпенко прийшов до аспірантури після роботи у відділі зварювання НДІПТмаш. Маючи досвід дослідницької роботи і величезну працездатність, він швидко завоював авторитет серед викладачів і співробітників кафедри.

Достроково, у 1970 році, закінчив аспірантуру й захистив кандидатську дисертацію. Воло-

димир Карпенко завзято став до роботи, продовжуючи традиції і розширюючи науково-дослідну роботу, бо прекрасно розумів – без неї не підготувати кадри. Зростає кількість наукових тем, розширилася їхня географія, у разі збільшився об'єм робіт, зростає численність кафедри.

(Закінчення на с. 2)

ВІДКРИТА ЛЕКЦІЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ЦИФРОВА ОБРОБКА БІОМЕДИЧНИХ СИГНАЛІВ»

В Академії відбулася відкрита лекція з дисципліни «Цифрова обробка біомедичних сигналів» на тему «Моделі, методи та алгоритми обробки сигналів серцево-судинної системи». Дисципліна була розроблена в рамках роботи проекту BioArt.

Лектор – д-р техн. наук, доцент Едуард Грибков розповів про існуючі методи реєстрації та дослідження стану серцево-судинної системи людини. Детально було розглянуто пульсові хвилі, методи їхнього визначення, плетизмографію,

методи обробки фотоплетизмограми, методи фонокардіографії та обробки її результатів, зокрема й методом дискретного перетворення Фур'є. Разом із студентами було обговорено програмну реалізацію дискретного перетворення Фур'є та розглянуто відповідний програмний код.

Студенти взяли активну участь в обговоренні матеріалу лекції, який вони в подальшому будуть використовувати при створенні програмних продуктів з обробки результатів медико-біологічних досліджень.

Кафедра КІТ

В АКАДЕМІЇ ПРЕЗЕНТУВАЛИ КНИГУ «ВИКЛАДАННЯ ТА ПРЕДМЕТИ З БІОМЕДИЧНОЇ ІНЖЕНЕРІЇ. ПІДХОДИ ТА ДОСВІД ІЗ ПРОЄКТУ BIOART»

За програмою BIOART вийшла книга «Викладання та предмети з біомедичної інженерії. Підходи та досвід із проекту BIOART» (Teaching and subjects on bio-medical engineering. Approaches and experiences from the BIOART-project), що була видана європейськими партнерами ДДМА з участю викладачів кафедри КІТ, АВП та ІТУ.

Ця книга виникла з проекту BIOART – європейського субсидованого освітнього проекту при адаптації, модернізації та реструктуризації існуючих навчальних планів зі штучних ім-

лантатів для ступенів біоінженерії в Україні та Ізраїлі, шляхом розробки нових курсів, тестування інноваційних навчальних програм та поширення результатів. В авторському складі книги

– учені вишів України, Іспанії, Австрії, Польщі, Бельгії та Ізраїлю.

Зі змістом книги можна ознайомитися на сайті ДДМА.

Едуард Грибков,
доцент кафедри КІТ

ТИЖДЕНЬ ПРАКТИЧНОЇ СПІВПРАЦІ В РАМКАХ ПРОЄКТУ ERASMUS+ BIOART

Студенти й викладачі Академії взяли участь у тижні практичної співпраці студентів із зацікавленими сторонами в рамках проекту Erasmus+ BioArt. Захід проходив у вересні в місті Харків. Організатором виступила державна установа Інститут патології хребта і суглобів ім. Ситенка НАМН України.

На тижні практичної співпраці ДДМА представляли: завідувач кафедри КІТ, д-р техн. наук, проф. Олександр Тарасов, старший викладач, канд. техн. наук Олександр Алтухов, асистент Андрій Коваленко та студенти третього курсу кафедри КІТ Микита Маліновський, Владислав Алтухов та Олександр Дудник.

У рамках програми заходу відбулася екскурсія у відділення та підрозділи Інституту патології хребта і суглобів ім. Ситенка НАМН України. Із цікавими доповідями виступили працівники відділень, у яких проводяться операції з лікування захворювань тазостегнового, колінного, ліктьового суглобів та захворювань хребта людини.

Відвідали слухачі й Харківський інститут монокристалів НАН України. Співробітники інституту розповіли та продемонстрували свої розробки, зокрема в галузі медицини, при виготовленні

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

частин протезів із сапфірів.

Співробітники акціонерного товариства «Український науково-дослідний інститут вогнетривів імені А. С. Бережного» на своєму підприємстві представили учасникам заходу вогнетривкі вироби різного призначення, зокрема з діоксиду цирконію для медичного використання.

Із лекціями на теми «Системний підхід до вирішення складних проблем біоінженерії в групах» та «Практикум із творчого мислення, як метод прискорення адаптації випускників у виробничому середовищі» виступив д-р техн. наук, проф. Олександр Тарасов.

У рамках екскурсії до Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна учасники тижня практичної співпраці заслухали доклад д-ра фіз.-мат. наук, проф. Золтана Зимана про застосування порошків гідрооксиду кальцію біомедичного призначення.

Завершився тиждень практичної співпраці в рамках проекту Erasmus+ BioArt екскурсією лабораторіями Інституту патології хребта і суглобів ім. Ситенка НАМН України.

Олександр Алтухов, старший викладач кафедри КІТ

КАФЕДРА ОІТЗВ – 55 РОКІВ!

(Закінчення. Початок на с. 1)

Поруч з викладачами з'явилися дослідники, наукові співробітники. Керівництво основними темами здійснював він сам, але за кожною роботою закріпився відповідальний виконавець. Така тактика роботи В. Карпенка надала змоги своєчасно виконати заплановані роботи, публікувати матеріали винаходів, підготувати до захисту й захистити дисертації. За часів його роботи на кафедрі 9 здобувачів захистили кандидатські дисертації.

Він швидкими темпами нарощує науковий потенціал, зосередивши основну увагу на розробці зварювальних і наплавочних матеріалів із використанням самозахисних порошкових дротів, електродів, флюсів, але при цьому зберігши всі наявні на кафедрі напрямки. Продовжують свій розвиток розробка й дослідження напівавтоматичного зварювання в середовищі захисних газів та інші напрямки.

Як результат, зростають замовлення від підприємств України: Бахмутського заводу ОКМ, НКМЗ, СКМЗ, полтавського «Хіммаша», Макіївського й Костянтинівського металургійних, Кримського содового заводу, Ленінградського заводу ОКМ і ряду інших підприємств. Обсяг госпдоговірних робіт сягає сотні тисяч, а штат наукових співробітників перевищує сорок осіб.

Як приклад можна привести загальну тему за розробками й дослідженнями наплавлювальних матеріалів, використовуваних для різних видів інструменту:

- В. Катренко розробляє і досліджує порошкові дроти для відновлення штампового інструменту холодної обробки;

- А. Кошовий розробляє і досліджує матеріали для відновлення інструменту гаря-

Склад кафедри ОІТЗВ 80-х рр.

чої обробки різних металів; - Г. Білик розробляє самозахисний порошковий дрот для наплавлення інструменту обкатки труб при виготовленні кисневих балонів;

- А. Гринь розробляє наплавочні матеріали із застосуванням оксидів рідкоземельних металів.

Аналогічний приклад можна привести за розробками інших зварювальних матеріалів, де під керівництвом А. Цветкова розроблялися матеріали для зварювання міді та її сплавів, Ю. Дорофєєва – для зварювання міді зі сталлю та іншими матеріалами, В. Журбою – для зварювання хімічної апаратури на полтавському «Хіммаші»,

Катренко В. Т.

Більше 20 % статей публікувалися у співстворстві зі студентами. Щороку готувалося і подавалося понад п'ятдесят заявок на передбачуваний винахід і отримувалася відповідна кількість авторських свідоцтв СРСР, частина з яких також була у співстворстві зі студентами. Це дозволило значною мірою розширити аспірантуру, через яку готувалися кадри для своєї кафедри та інших кафедр Академії.

й наплавлення ріжучого інструменту та ряд інших напрямків.

Обсяг госпдоговірних робіт, що проводилися кафедрою під керівництвом В. Карпенка, у деякі роки досягав кілька сотень тисяч рублів, а економічний ефект обчислювався мільйонами.

Підсумки такої наукової роботи підтверджувалися сотнями статей, опублікованих у журналах «Автоматичне зварювання», «Спеціальна електрометалургія», «Зварювальне виробництво», у збірниках «Теоретичні основи наплавлення» ІЕЗ ім. Е. О. Патона, у збірниках білоруських, уральських та інших наукових організацій та інститутів.

Більше 20 % статей публікувалися у співстворстві зі студентами. Щороку готувалося і подавалося понад п'ятдесят заявок на передбачуваний винахід і отримувалася відповідна кількість авторських свідоцтв СРСР, частина з яких також була у співстворстві зі студентами. Це дозволило значною мірою розширити аспірантуру, через яку готувалися кадри для своєї кафедри та інших кафедр Академії.

За період роботи В. Карпенка в КІТ–ДДМА тільки за його участі було опубліковано в центральних виданнях понад 300 статей, отримано понад 200 авторських свідоцтв на винахід СРСР і 25 патентів України.

За великі досягнення в науковій роботі й підготовку наукових кадрів він був обраний членом-кореспондентом Академії технологічних наук України.

Під його керівництвом 6 років проводилися Всеукраїнська олімпіада зі зварювального виробництва й міжвузівські студентські конференції України. У 1985 р. до керівництва кафедри приходить учень Володимира Карпенка – Віктор Катренко. Він намагається підтримати традиції

кафедри як у плані підготовки фахівців, так і в плані методичної та наукової роботи, незважаючи на те, що основне керівництво науковими роботами Володимир Карпенко залишив за собою.

У ці роки кафедра переходить до підготовки фахівців за трьома напрямками – інженер-технолог, інженер-конструктор, інженер-дослідник, а це дуже складна й копійка робота, яку необхідно було виконувати.

У 1990 р. завідувачем кафедри, за рекомендацією колективу, стає один з її засновників і

один із перших штатних викладачів Марк Лівшиць. Він активно береться за керівництво, приділяючи належну увагу навчальному процесу, методичній та науковій роботі і, найголовніше, виховній роботі не тільки серед студентів, але й співробітників.

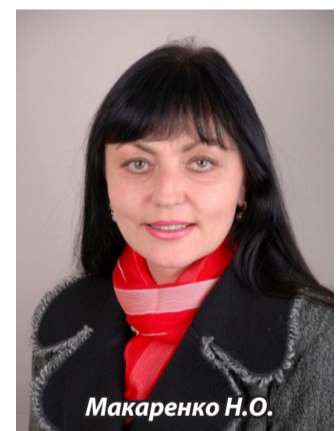
У травні 2008 року кафедру очолила Наталя Макаренко. Вона, як і раніше, не тільки підтримує колишній курс на розвиток міжнародних зв'язків, а й примножує традиції шляхом укладення нових договорів про співпрацю, які допомагають кафедрі інтегруватися в європейський науковий простір. За останні роки укладено цілу низку угод про співпрацю з вищими школами, Білорусі, Вірменії та Німеччини.

Кафедрою під керівництвом Н. Макаренко організовано й проведено чотири міжнародні науково-технічні конференції – у 2009, 2010, 2012 і 2016 рр., а 18 жовтня цього року відбулася і п'ята – «Зварювальне виробництво в машинобудуванні: перспективи розвитку», на яких було заслухано понад 350 доповідей представників міст України (Миколаїв, Херсон, Тернопіль, Івано-Франківськ, Львів, Київ, Харків, Луганськ та ін.), Білорусі, Вірменії, Німеччини.

На конференції запрошувалися гості з ближнього й далекого зарубіжжя і всіх кафедр України, тому кафедра могла показати всі свої можливості з підготовки молодих фахівців, проведення дослідних робіт та інших напрямків роботи.

Протягом трьох років Н. Макаренко була керівником міжнародної спільної науково-технічної теми, яка виконувалася між кафедрою і Магдебурзьким університетом ім. Отто фон Герріка (Україна – Німеччина).

Згідно з рішенням Третього форуму завідувачів кафедрами зварювання і споріднених технологій, кафедра ОІТСП ДДМА

Макаренко Н. О.

стала ініціатором проведення республіканського й міжнародного конкурсів магістерських робіт. На тепер проведено вже 8 конкурсів (2013–2020 рр.), на яких розглянуто близько 80 робіт, наданих вишами Києва, Маріуполя, Тернополя, Івано-Франківська, Миколаєва, Вінниці, Чернігова, Дніпродзержинська та країн ближнього й далекого зарубіжжя.

Про високий рівень підготовки на кафедрі свідчить те, що більше 200 випускників отримали дипломи з відзнакою; більше 30 здобувачів захистили кандидатські дисертації і 5 – докторські.

Щира дяка викладачам кафедри, які свої знання, досвід і педагогічний талант віддають студентам і зрощують спеціалістів високої кваліфікації. Ви зростили тисячі чудових людей, багато з них займалися науковою діяльністю, здобули наукові ступені. Спеціалісти багатьох підприємств Краматорська, України й ближнього зарубіжжя є випускниками саме кафедри ОІТЗВ.

Від усієї душі бажаємо вашому колективу подальшого процвітання, нових звершень і здобутків, наукових і творчих успіхів у прославленні нашої української науки й держави.

Ректорат, профком,
медіа-група «Академія»

ТУРИСТСЬКИЙ КЛУБ ДДМА: ЖИТТЯ, ЯК ШЛЯХ

Чи знали ви, що при ДДМА існує туристський клуб, який почав роботу ще 1979 року? Хоча його діяльність і мала певну перерву, згодом, у 2004 році, його роботу було відновлено, і клуб є активним дотепер. Тож сьогодні хочеться детальніше розповісти про те, що саме відбувається в турклубі й чим там можна займатися. Для відповіді на ці питання ми запросили в редакцію Бориса Харчевникова, керівника туристського клубу ДДМА.

«Наш клуб щорічно організовує походи різних категорій складності, як для новачків, так і для туристів із досвідом. Так, наш клуб здійснив немало цікавих туристичних походів,

зима й не балувала снігом, та все-таки нам удалося покататися на лижах із гори Карачун, де щороку ми готуємо собі схилю. У турклубі є необхідне спорядження для катання, проте дея-

лених аляях катаємося у своє задоволення. До того ж до цієї традиції долучаються не тільки студенти й викладачі Академії, а також її випускники зі своїми сім'ями. І взагалі немало випускників, які були учасниками нашого турклубу, часто складають нам компанію і долучаються до різноманітних походів».

Також у нас була можливість ознайомитися з планом роботи турклубу на цей навчальний рік, а там багато цікавого. Зараз іде активна підго-

товка до лижного сезону, уже готуються траси, трампліни та необхідне спорядження. Причому учасники турклубу готуються підкорювати не тільки місцеві гори, а також є бажання поїхати в Карпати. Окрім цього, незалежно від сезону, організуються походи вихідного дня, аби тільки погода

була сприятлива. На весну-літо заплановано немало пішо-водних походів із відвідуванням пам'ятних місць Краматорська й ближніх районів, а однією з найцікавіших подій ще стане піший похід у районі Чорногорського хребта в Карпатах. Отже, якщо ви любите активний відпочинок, мрієте мандрувати Україною або хочете опанувати певні види спорту, пов'язані з туризмом, то не зволікайте, приходьте в туристський клуб ДДМА!

Точка відліку на шляху до вашої мрії знаходиться на цокольному поверсі гуртожитку № 2, що неподалік від шостого корпусу Академії. Контакти: керівник туристського клубу ДДМА Борис Миколайович Харчевников – 095-869-68-09.

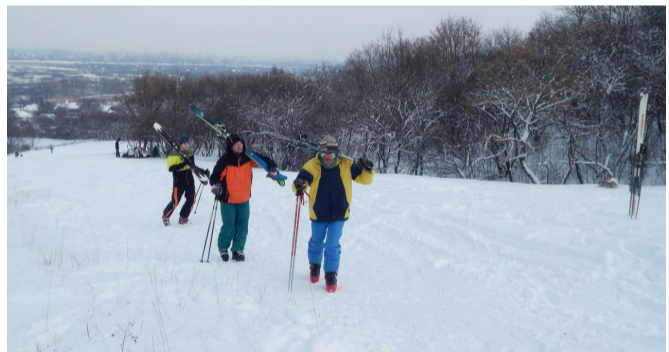
Руфь Кравчук

у яких ми відвідали Крим, Кавказ, Святогірськ, Брусіно та різні місця Краматорського району. А цього року було здійснено ще 23 водні походи на байдарках річкою Сіверський Донець, у яких узяли участь близько 90 осіб.

Окреме задоволення – це зимовий туризм. Хоча торіч-

ним учасникам клубу настільки припав до душі лижний спорт, що вони придбали власне спорядження. До речі, у клубі маємо не тільки гірськолижне знаряддя, а ще й бігові лижі, тому в нас з'явилася хороша традиція: вечорами після роботи, коли випадає сніг, ми збираємося в парку «Ювілейний» і по освіт-

На вересневому засіданні вченої ради були вирішені важливі питання діяльності ДДМА.

З доповіддю «Підсумки прийому студентів до Академії у 2021 році та основні напрями профорієнтаційної роботи у 2021/2022 навчальному році» виступив перший проректор, доцент **Анатолій Фесенко**.

Загальна кількість абітурієнтів, зарахованих на перший та перший прискорений курси денного відділення, 328 осіб. Зменшення кількості зарахованих до Академії сталося через зменшення випуску одиннадцятикласників зі шкіл м. Краматорська на 10 % у порівнянні з 2020 роком, відтоком молоді до виділивих закладів освіти інших міст України, а також небажанням випускників залишатися й навчатися у регіоні, де проходять військові дії.

На перший курс Академії зараховано 40 контрактників, більшість – це студенти спеціальностей 017 «Фізична культура і спорт» та 073 «Менеджмент», які навчаються за кошти фізичних або юридичних осіб.

У вступній кампанії 2021 року Академія проводила прийом студентів за спеціальністю 073 «Менеджмент» на ступінь «Молодший бакалавр». На перший курс вступило 8 осіб на ден-

ну форму навчання. Навчання зазначеної категорії вступників здійснюється за рахунок фізичних або юридичних осіб.

Проаналізувавши результати вступу на перший курс денного відділення, можна констатувати, що з 20 випускових кафедр більш-менш повні групи першого курсу скомплектовані на сімох кафедрах: КІТ, АВП, ФКС, менеджменту, ЕП, ФБСП, ІСПР. На інших кафедрах сформовані групи чисельністю 6 і менше осіб.

Незважаючи на всі зусилля з профорієнтаційної роботи, залишається тенденція вступу випускників загальноосвітніх шкіл міста Краматорська у вищі навчальні заклади інших міст (Київ, Харків тощо). У 2021 році із 1060 випускників 11-х класів шкіл м. Краматорська до ДДМА зараховано 116 осіб, що складає 10 % (у 2020 році цей показник склав 12 %). Непогані результати профорієнтаційної роботи у цьому році в кафедр, за якими закріплені ЗОШ № 1, 16, 18, 10, 23, 32. Із цих шкіл до Академії у відсотковому еквіваленті було зараховано найбільше випускників. Такого відсоткового показника вдалося досягти завдяки викладачам Академії, які працювали протягом року з випускниками вищезазначених шкіл.

Слід зазначити, що зі шкіл № 5, 15, 19, 24, 31, 33 до Академії

вступило лише по 1, 2 або жодного випускника, що потребує закріплення результатів роботи більш відповідального ставлення до проведення профорієнтаційних заходів у цих школах, а також налагодження більш тісних контактів із педагогічними колективами шкіл, особливо з класними керівниками, а також із батьками й самими потенційними абітурієнтами.

У 2021 році до Академії зараховано 10 медалістів, з яких 1 – зі срібною й 9 – із золотими медалями. Шостий рік поспіль на базі приймальної комісії успішно працює освітній центр «Донбас – Україна, Крим – Україна». Протягом року проведено низку організаційних заходів щодо вдосконалення роботи освітнього центру. У результаті роботи центру спільно з Ліцеєм № 8 ім. Василя Стуса були проведені вступні випробування для 6 абітурієнтів з атестатами ДНР, ЛНР, які проживають на тимчасово окупованій території. Загальна кількість осіб, які звернулися до Центру з метою вступу до Академії за денною та заочною формами навчання, склала більше 60 осіб.

Кількість студентів, зарахованих до груп прискореної денної та заочної форми навчання, – 106 осіб. Значна кількість (84 особи) зараховано на місця

державного замовлення. Кількість випускників структурних підрозділів ДДМА, які вступили у 2021 році до Академії, склала 22,7 % від загальної кількості зарахованих до Академії.

У цьому році станом на 1 вересня для навчання на ступінь «Магістр» на денну форму навчання вступило до Академії 107 осіб (із них 2 особи – на контрактній основі), на заочну форму навчання кількість зарахованих складає 37 осіб (із них 27 осіб – на контрактній основі).

У червні 2021 року в Академії вперше організовано підготовчі курси для випускників шкіл 2021 року з числа осіб, місцем проживання яких є тимчасово окупована територія, територія населених пунктів, розташованих на лінії зіткнення, а також внутрішньо переміщених осіб. Підготовчі курси проходили за підтримки Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України. На двомісячній курсі було зараховано 11 осіб. Навчання проводилося із залученням викладачів Академії з наступних предметів: українська мова та література, математика й історія України. Усі 11 слухачів курсів після закінчення навчання вступили до ДДМА на умовах державного бюджету.

СПОРТ

«СРІБЛО» НА ЧЕМПІОНАТІ УКРАЇНИ З ВІЛЬНОЇ БОРТЬБИ

У Києві, у Центрі олімпійської підготовки «Конча Заспа» 1–2 жовтня відбулися змагання чемпіонату України з вільної боротьби серед жінок віком до 23 років. Цей чемпіонат є етапом відбору до складу збірної команди України на участь у змаганнях чемпіонату світу.

Студентка нашої Академії Лоліта Волошина (група ФКС-20-2) у ваговій категорії до 59 кг виборола на цьому чемпіонаті 2-е місце.

Кафедра фізичного виховання і спорту, СК «Промінь»

ПЕРЕМОГА В ОБЛАСНІЙ СПАРТАКІАДІ

З нагоди відзначення Дня захисників і захисниць України в Краматорську відбулася Спартакіада із загальної фізичної підготовки серед студентів університетів, академій та інститутів Донецької області. Змагання проходили 13 жовтня на базі спортивного комплексу парку «Ювілейний».

У рамках спартакіади збірні команди ДДМА, ДДМУ, ДонНАБА і ДІТМ МНТУ змагалися в чотирьох вправах: підтягування на перекладині, згинання/розгинання рукопожовженні лежачи на підлозі, стрибок у довжину з місця та присідання на одній нозі.

Команда нашої Академії перемогла у 3 із 4 вправ і в підсумку посіла I загальнокомандне місце! II місце – у команди ДонНАБА, III – у ДДМУ.

До складу команди ДДМА увійшли: Сергій Давидов (ФКС-19-1), Владислав Лисенко (ФКС-19-2), Денис Сухоручко (ФКС-19-1т), Єгор Ткачов (ФКС-20-1), Данило Самохвалов (ФКС-20-1), Дмитро Сіваков (ФКС-21-1), Андрій Пригунов (ЕСА-20-1), Максим Сливка (ЕСА-19-1).

Захід проходив під керівництвом Донецького обласного відділення (філія) КФВС МОН України, Управління фізичної обласної державної адміністрації, відокремленого підрозділу Всеукраїнської громадської організації «Спортивна студентська спілка України» у Донецькій області.

Кафедра фізичного виховання і спорту, СК «Промінь»

НА ВЧЕНІЙ РАДІ ДДМА

Ученою радою ухвалена постановова, у якій передбачається проведення роботи з уточнення інформації щодо наявних баз агітації та розширення географії профорієнтаційної роботи. Посилити рекламно-агітаційну роботу ДДМА в соціальних мережах, засобах масової інформації, електронних засобах зв'язку та роботу з видання оновлених рекламних матеріалів Академії на сучасному поліграфічному рівні (друк рекламних флаєрів з інформацією про спеціальності). Налагодити роботу з учителями шкіл, особливо класними керівниками випускних класів, та брати участь у батьківських зборах щодо доведення інформації про ДДМА. Доводити інформацію до відома керівництва шкіл, які розташовані на території населених пунктів лінії зіткнення, та їхніх випускників через систему соціальних груп та студентів, які вступили до ДДМА через освітній центр «Донбас – Україна, Крим – Україна» та ін.

З доповіддю «Підсумки прийому в аспірантуру й докторантуру у 2021 році» виступив проректор з наукової роботи професор **Михайло Турчанин**. Він зазначив, що аспірантура нашої Академії функціонує за 11 спеціальностями.

На 2021/22 навчальний рік

нами було заявлено 23 місця для підготовки здобувачів через аспірантуру за рахунок бюджетного фінансування. МОН виділено 16 місць, із них 10 місць денної і 6 місць вечірньої форми навчання. Заяви до аспірантури на новий навчальний рік подали 20 осіб. Проведені вступні іспити. На спеціальності 132 «Матеріалознавство» та 133 «Галузево-машинобудування» був конкурс. За результатами іспитів зараховано 17 осіб: за бюджетом – 16 осіб, із них 10 осіб – на денну форму навчання, 6 осіб – на вечірню форму; на умовах самофінансування – 1 особа на заочну форму навчання. Учена рада признала роботу з прийому до аспірантури задовільною.

Учена рада затвердила ряд документів:

- Зміни до Правил прийому до ДДМА у 2021 році.

- Положення про конкурсну комісію щодо заміщення вакантних посад науково-педагогічних працівників ДДМА.

- Освітньо-професійну програму за першим (бакалаврським) рівнем вищої освіти «Фізична культура і спорт» за спеціальністю 017 «Фізична культура і спорт» (нова редакція) та навчальний план.

Підготував Вячеслав Медведєв

«ВОРОГ НАРОДУ», ЩО ЗАСНУВАВ ПРАКТИЧНУ КОСМОНАВТИКУ

Сергій Павлович Корольов – засновник космічного ракетобудування й космонавтики, конструктор перших штучних супутників Землі й космічних кораблів, основоположник практичної космонавтики. Народився 12 січня 1907 р. в Житомирі. Під його керівництвом було запущено першу у світі ракету-носію «Восток» із людиною на борту, міжконтинентальну ракету, запущено чимало геофізичних та балістичних ракет, здійснені польоти космічних кораблів, зокрема перший вихід людини до відкритого космосу. Він помер 14 січня 1966 р. під час операції.

Якщо раніше в нашій рубриці «Витоки нашої ідентичності» ми знайомили вас з українськими митцями, які створювали українську гуманітарну складову, то сьогодні ми розповімо про відомого українського й радянського діяча науки й техніки. Адже він, та і всі науковці визначили інший бік нашої ідентичності. Вони подарували світу інтелектуальний розвиток, іноді навіть усупереч існуючому державному режиму, який їх пригноблював.

Так було і з Сергієм Павловичем Корольовим, який увійшов у наш світ яскравою зіркою, Прометеем, який приборкав потужний вогонь, заставив його служити людям і піднімати у всесвіт космічні кораблі землян. За життя у всіх матеріалах ніколи не писали його справжнє ім'я, лише псевдонім Генеральний конструктор (так, саме з великої літери). Дехто порівнює його досягнення в космічній галузі з тими, що зробив Ейнштейн. Саме Корольову належать слова: «Ракета під водою – це абсурд. Але саме тому я візьмусь зробити це».

знавали всі, із ким він спілкувався у справах. І саме йому зобов'язаний СРСР успіхами першого космічного десятиріччя. З другого боку – він пройшов доволі складний життєвий шлях.

Учений не зміг уникнути радянських репресій. Так, у 1938 році Корольова заарештували через фальсифіковану кримінальну справу – «Завдання шкоди розвитку військової техніки» та призначили десять років так званих виправно-трудових таборів із позбавленням прав на п'ять

за ст. 38 і засланий до табору на Колиму. У таборі він захворів і міг померти від хвороби й виснаження організму. Його врятував земляк, якого ув'язнили в той же час. Цей земляк був авторитетом у кримінальному світі, тому він наказав перенести Корольова в краще місце і надалі фактично виходив його. Смерть вдруге не знайшла Сергія Павловича. Згодом сім'я і друзі допомогли зміні вироку, і Корольова мали доставити в Москву на пароплаві північними морями. Але депеша про виклик прийшла запізно. Знесиленому Корольову наказали йти через тундру до найближчого порту, але на пароплав він спізнився. А в морі у цей час сталася аварія, і пароплав затонув. Наглядчі НКВС не дозволили команді пароплава відчинити камери з ув'язненими, тому вони всі загинули. До людей у Радянському Союзі було зв'язне ставлення!.. А Корольов лишився на березі й не загинув. Фортуна знову йому посміхнулася.

Після звільнення з тюрми в 1944 році Корольов продовжив займатися ракетною тематикою. Багатьох його колег уже не було, хтось загинув на фронті, а хтось був розстріляний у НКВС за сфабрикованими обвинуваченнями. У 1945 році Корольова направили до Німеччини, де він разом з іншими фахівцями збирав зразки новітньої германської військової техніки. Корольов зібрав багато вузлів від ракети й навіть кілька ракет «Фау-2» німецького конструктора ракетної техніки Вернера фон Брауна, якого надалі союзники забрали працювати до США.

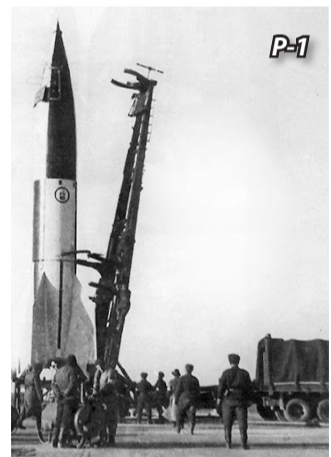
Долі двох геніальних конструкторів, Сергія Корольова і Вернера фон Брауна, були схожі. Обидва займалися ракетобудуванням для здійснення міжпланетних подорожей, обидва були вимушені створювати ракети для військових, бо тільки так можна було отримати фінансування. Обидва були репресовані й просиділи один в ГУЛАГу, а другий – у гестапо. У дослідженнях космічної техніки вони йшли «лікоть у лікоть», але в практичній космонавтиці Корольов випереджував фон Брауна. Обидва

Сергій Корольов дає напутні слова Юрію Гагаріну перед стартом

під час роботи над космічними програмами, з міркувань їхньої безпеки, постійно знаходилися під наглядом.

Дехто думає, що ракети в Радянському Союзі створені завдяки вивезеним із Німеччини зразкам «Фау-2», але це не так. Ракети «Фау-1» і «Фау-2» для Корольова були як етап огляду тогочасного стану техніки. Адже в СРСР

заягли десяток творчих років через репресії і розстріли видатних учених. А ракети «Фау» були першими зразками керованих апаратів. Вони теж мали багато недоліків, і більшість із них вибухнули ще на старті. Шлях у ракетобудуванні був тернистим і мало-відомим. Багато зразків ракет Корольова теж вибухнули й на старті, і в польоті. Аби це було в часи Сталіна й Берії, то за таку велику кількість аварій Корольов уже став би «двічі ворогом народу» (адже один раз він ним уже був) і був би розстріляний.

Але й тут доля йому посміхнулася. На планеті Земля наприкінці 40-х років 20-го століття розпочалася холодна війна. Єдиним фактором стримування від її переходу в гарячу фазу була наявність у СРСР і США ядерної зброї і засобів її доставки. У СРСР на той час не було літака, здатного подолати відстань від СРСР до США з ядерною боеголовкою. У США був літак В-2, а згодом і В-29, але це був політ в один бік. Літак все одно був би знищений засобами протиповітряної оборони. Тому єдиним засобом доставки була міжконтинентальна ракета, яка б летіла по балістичній траєкторії з виходом у космос, подоланням щільних шарів атмосфери і попаданням у ціль на землі. Тому робота вчених-ракетобу-

дівників була конче потрібна.

Корольов створив потужний колектив талановитих спеціалістів, фанатів ракетобудування, які навіть про ракету думали, як про живу істоту. А сам Сергій Корольов мав рідкісне поєднання великого вченого й не менш великого організатора, людина, яка, за спогадами сучасників, була здатною проходити крізь стіни й переконати кого завгодно в чому завгодно. Згодом під керівництвом Корольова утворилася Рада головних конструкторів. У першу Раду увійшли головні конструктори підприємств, які займалися ракетно-космічною програмою на керівних посадах (див. фото):

Володимир Бармін – директор ДСКБ «Спецмаш», головний конструктор стартових комплексів;

Валентин Глушко – головний конструктор ОКБ-456, розробка ракетних двигунів на рідкому паливі;

Сергій Корольов – головний конструктор ОКБ-1, розробка ракет-носіїв, супутників, балістичних ракет та інших виробів цього напрямку;

Микола Пілюгін – головний конструктор НДІ-885 з автономних систем управління;

Михайло Рязанський – головний конструктор НДІ-885 апаратури радіозв'язку для ракет;

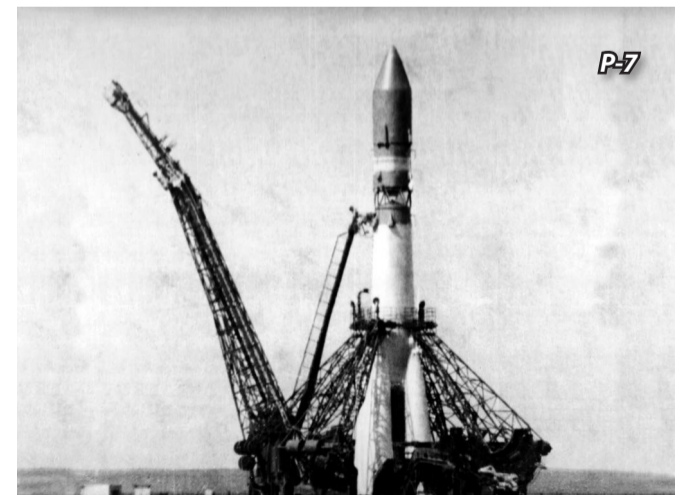
Віктор Кузнецов – головний конструктор НДІ суднобудівної промисловості гіроскопічних командних приладів.

До кінця 1956 року Корольов розробив свою головну ракету – двоступеневу Р-7, із дальністю 8000 кілометрів, здатну досягти США. Принципова компоновальна схема Р-7 не застаріла й сьогодні, ракети-носії «Союз» створено на її основі.

Корольов умовив першого секретаря ЦК КПСС Микиту Хрущова надати одну ракету Р-7 для виконання космічного польоту навколо Землі. Хрущов не вважав це за конче потрібне, але дозволив використати одну ракету. Він ще не розумів, який потужний резонанс спричинить цей політ. Треба зазначити, що Микита Хрущов був людиною, яка могла захопитися якоюсь ідеєю до самозабуття. Так і вийшло. Перший політ штучного супутника Землі й світовий резонанс від його польоту переконали у доцільності мирного освоєння космосу.

Так 4 жовтня 1957 року під керівництвом Корольова ракетою Р-7 було виведено на навколосезну орбіту перший штучний супутник планети Земля. «Коли людство побачить штучний супутник, він повинен

У решті-решт їхніми колективами були виконані необхідні наукові дослідження, розроблені вдалі конструкції, створені необхідні матеріали й технології, і перша надійна ракета, яка долала 3000 км, у 1950 році стала на бойове чергування.

викликати у всіх добрі почуття. Що може бути виразнішим за кулю? Люди сприймуть супутник як якийсь образ, як символ космічної ери», – коментував свою ідею конструктор.

(Закінчення на с. 5)

Ще зі шкільних років Сергій мав відмінну пам'ять та винахідливість, хист до арифметики. Під час навчання у будпрофшколі юнак одночасно став членом Товариств авіації й повітроплавання України та Криму. Уже в 17 років він збудував свій перший планер К-5, що пізніше потрапив до Центральної спортивної секції в Києві. Задля того щоб досягти цього, Корольов прочитав купу книжок, деякі з них – в оригіналі (німецькою мовою). Уже в процесі отримання освіти в Москві з-під його рук виходять моделі планерів «Червона Зірка», «Коктебель» та легкого літака СК-4. Останній із перелічених призначався задля досягнення рекордної дальності польоту!

років та конфіскацією майна. Частину строку він відбував на Колимі. Його сім'я і друзі домоглися того, щоб Сергія перевели відбувати строк ув'язнення в тюрмне КБ (так звану «шарашку») під керівництвом Туполева, де розроблювали конструкції літаків. У липні 1944 року конструктора звільнили з-під арешту, але радянське клеймо «ворог народу» було в нього аж до 1957 року.

То був найдраматичніший період в його житті. Доля кілька разів зберегла його від смерті і, мабуть, готувала вченого до великих звершень. Ще в 1938 році його зняли з посади заступника директора Реактивного науково-дослідного інституту (РНИИ) у зв'язку з анулюванням цієї посади і з уведенням посади головного інженера. Цю посаду посів Георгій Лангемак, конструктор реактивного міномета «Катюша». Це зберегло життя Корольову. Усе керівництво РНИИ невдовзі було розстріляно, а Корольов, як простий інженер, був тільки засуджений

Перша Рада головних конструкторів

ТЕ, ЩО СТАРАННО ПРИХОВУВАЛОСЯ (БИТВА ПІД ОРШЕЮ)

Інститут національної пам'яті (ІНП) досліджує маловідомі сторінки нашої історії, які були ретельно сховані впродовж багатьох років. Адже приховувалися незручні факти сусідства з Московською державою.

На сьогодні треба вже усвідомити, що Московія не вперше зазіхає на території сусідніх держав. Так, ви стали свідками сучасної історії про загарбання Московією частини території Молдови, Азербайджану, Грузії і України, а також про повзучу анексію Білорусі. З недавньої історії ми пам'ятаємо окупацію спільно з гітлерівською Німеччиною частини Польщі, окупацію Естонії, Латвії, Литви, дві невдалі спроби (1939 і 1941 роки) окупації Фінляндії, а також окупацію України та інших країн і створення СРСР на початку ХХ сторіччя.

Сьогодні ми познайомимо вас із матеріалами дослідження ІНП про битву під Оршею, яку старанно приховували комуністичні ідеологи і 507-му річницю якої ми відзначаємо цього вересня.

8 вересня 1514 року відбулася битва під Оршею. У цій битві спільне 15-тисячне військо Великого князівства Литовського під командуванням волинського князя, великого гетьмана литовського Костянтина Острозького розбило 80-тисячне московське військо під командуванням воєводи Івана Челядніна.

У битві під Оршею фактично вирішувалася доля земель сучасних України та Білорусі, які тоді входили до Великого князівства Литовського та на які почала зазіхати Московська держава.

У ніч проти 8 вересня військо Великого князівства Литовського звело через Дніпро навпроти Орші наплавні мости на діжках і переправилося на лівий берег. Литовська армія складалася

Острозького, намагаючись відрізати його від мостів, однак союзники відбили напад. Костянтин Острозький очолював усі контратаки русько-литовської кінноти й бився як простий вояк. Використовуючи суперечності між московськими воєводами, волинський князь нападав на них порізно, а ті, за свідченнями літописів, із заздрості видавали один одного.

Оповідні 8 вересня русько-литовські вершники вдавалим відступом завели московську кінноту під залп своїх гармат, а потім її із засідки в прибережному лісі атакував резервний загін. Під його натиском важка московська кіннота відступила на багnistий берег річки Кропивні між Оршею та Дубровном і там майже вся була знищена. Утрати

військовий талант розповідалося в чотирьох брошурах, виданих латиною та німецькою мовою. Князя з тріумфом зустрічали у Варшаві та Вільні. На честь перемоги під Оршею він побудував у Вільні Свято-Троїцьку та Свято-Миколаївську церкви.

Військо Великого князівства Литовського складалося із загонів литовських, білоруських, українських, сербських, кримськотатарських, польських, угорських та німецьких вояків. Склад його був ситуативним. Адже військо формувалося тільки для того, щоб відбити московську навалу, яка відзначалася особливою жорстокістю. Знаючи, що московіти на завойованих землях повністю вирізували населення й спалювали будівлі, кілька народів, які входили в Річ Посполиту, вирішили захистити свої землі. То було патріотичне піднесення. Але з іншого боку, усі народи, які входили в цю державу, усе ж зазнавали тиску від місцевих литовських і польських панів. Тому в той час багато українців тікали із центральної України на Схід і заселяли вільні степи біля річок Кальміус, Сіверський Донець і Дон.

За матеріалами ІНП підготував
Вячеслав Медведєв

ЖУРНАЛІСТСЬКА МАЙСТЕРНЯ ІМЕНІ ЮРКА МАТУЩАКА

14 жовтня, у День захисників і захисниць України, у приміщенні телеканалу «Донецчина TV» був презентований проєкт «Журналістська майстерня імені Юрка Матушняка». Донеччанин Юрко Матушняка, на честь якого названий проєкт, за життя був учителем історії, громадським діячем, одним з організаторів донецького Євромайдану, добровольцем батальйону міліції «Дніпро-1», загинув у 2014 році під Іловайськом. За особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, Юрій Матушняка нагороджений орденом «За мужність» III ступеня посмертно.

Відкриває захід Тетяна Тюріна – начальниця управління інформаційної діяльності та комунікацій із громадськістю Донецької обласної державної адміністрації. Вона зазначила,

себе як історик – брав участь у проєкті з відновлення пам'яті про трагедію 1943 року на Волині, збирав свідчення очевидців тих подій. У 2014-му був членом самооборони Донецьких мітингів за Україну. Юрко був першим з донеччан, що опинився на Майдані, брав участь у відбитті атаки на Михайлівський монастир і став одним із перших волонтерів медичної сотні.

Сергій Стуканов у свою чергу розповів, що Юрій запропонував створити організацію, яка б об'єднала людей із проукраїнським світоглядом, яка б дала можливість популяризувати ці ідеї, відновлювати історичну пам'ять, що за радянських часів стиралася,

що «Журналістська майстерня» буде діяти на базі її управління. До занять із журналістики зможуть долучитися й діти, і дорослі. Тренерами виступатимуть журналісти провідних ЗМІ країни, фотокореспонденти, оператори, військові журналісти.

На презентацію були запрошені гості, які вчилися й працювали з Юрієм Матушнякам, – це політолог, громадський активіст Станіслав Федорчук, керівник аналітичного відділу центру контент-аналізу, ведучий Українського радіо Сергій Стуканов та Дарина Анастасєва, журналістка та піарниця Українського радіо.

Станіслав Федорчук у своєму виступі згадав, що Юрій у студентські роки організував на Донеччині перший фестиваль вертепів, який пройшов на центральній площі Донецька і зібрав вертепи з усієї України. За своє коротке життя Юрко встиг розкрити

а за новітніх часів не могла відкритися через політику. Так Юрій став одним із засновників україномовної газети «Поштовх», тієї самої, яка б мала повернути Донецьк в Україну. У газеті публікувалися як статті на актуальні теми для суспільства, так і примітки для молоді.

За словами кореспондента газети «Голос України» Владислава Леошка, ключова ідея цієї школи – слово правди, яка повинна відрізнати справжнього журналіста. І як підтвердження цього Дарина Анастасєва провела для школярів невеличкий майстер-клас з жанру журналістики «Інтерв'ю».

Наприкінці заходу Тетяна Тюріна зазначила, що подібні зустрічі в «Журналістській майстерні» будуть відбуватися й надалі. Наступна зустріч планується на листопад.

Анастасія Трусова

з литовських, білоруських, українських, сербських, кримськотатарських, польських, угорських та німецьких загонів. Цим об'єднаним військом командував 54-літній волинський князь Костянтин Острозький.

Рано-вранці Челяднін атакував

московського війська сягали тридцять тисяч вояків, а Челяднін, восьмеро воєвод, 37 бояр та півтори тисячі дворян потрапили в полон.

Перемога під Оршею зробила Костянтина Острозького легендарним полководцем у Європі. Про його

4-10 ЖОВТНЯ – ТИЖДЕНЬ КОСМОСУ

ВИТОКИ НАШОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ

«ВОРОГ НАРОДУ», ЩО ЗАСНУВАВ ПРАКТИЧНУ КОСМОНАВТИКУ

(Закінчення. Початок на с. 4)

Хрущов побачив, який світовий резонанс нароби тільки один супутник Землі, тому надалі підтримував Корольова у всіх космічних проєктах. Адже і в мирний космос можна вкласти подвійне застосування: політ людини – це розвідка з космосу, з орбітальної наукової станції можна бомбардувати ворога ядерними боєголовками; груповий політ багатомісних ракет – це ж висадка військового десанту. Уже в ті роки у хворих мізках радянських лідерів малювалися сюжети зоряних війн світової революції.

Треба зазначити, що саме в 1957 році із Сергія Корольова була знята судимість за відсутністю злочину й зняте тавро «ворог народу».

Нарешті для Сергія Корольова настали творчі, продуктивні роки останнього десятиріччя його життя... На базі ракети Р-7 створювалися апарати для інших супутників Землі, для місячних і міжпланетних ракет, ракети для польоту спочатку собак, а потім і людини.

Важливою датою стало 12 квітня 1961 року. У цей

день був здійснений політ людини в космос, Юрій Гагарін став знаменитим. Однак ім'я Сергія Корольова ніхто так і не назвав. Ім'я вченого було засекречено, і всі його розробки також уважалися секретними, а свої статті він підписував як «К. Сергєєв». Через секретність ім'я Корольова не назвали Нобелівському комітету, і тому вченому так і не присудили Нобелівську премію.

Та Сергій Павлович нікому про це не жалівся. Ніхто не чув від нього розповідей про страхіття перебування в радянських таборих на Колимі. За словами багатьох близьких йому людей, перенесена несправедливість назавжди зробила Корольова циніком і песимістом. Його улюблена приказка була – «шлєпнуть без протокола» (рос). Він був досить жорстким, але справедливим і людяним керівником. Є свідчення космонавта Олексія Леонова: «Він ніколи не був озлоблений, ніколи не скаржився, нікого не проклинав. У нього на це не було часу». А ще він, коли міг, захищав колег від КДБ (так почало називатися НКВД). Відомо, що коли «жмари нависли» над його заступником Борисом

Чертоком і до Корольова прийшов КДБшник, який фабрикавав обвинувачення, то Головний конструктор стукнув кулаком по столі й вигукнув: «Чертока не чіпати». Таку поведінку міг собі дозволити тільки Корольов. Для інших це могло закінчитися ув'язненням за вдуманим звинуваченням. Такі були 50-і і навіть 60-і роки минулого сторіччя. Відомо, що Корольов урятував Михайла Янгеля, головного конструктора ракетної техніки з КБ «Південне» (тоді – місто Дніпропетровськ), де розробляли військові балістичні ракети, зокрема ракету СС-18 «Сатана». Тоді на полігоні сталася аварія, вибухнула ракета, що спричинило загибель більше 70 фахівців і Митрофана Недедіна – главома ракетних військ. Хрущов був розлючений, зателефонував Корольову й кричав: «Що мені, цього Янгеля розстріляти?» У Корольова з Янгелем були (м'яко кажучи) розбіжності, і він міг би відмовчатися й не захищати конкурента. На той час Хрущов створив ще два ракетних КБ (Янгеля і Челомєя) і підтримував між ними конкурентну боротьбу. Але Корольов усе ж захистив Янгеля, використавши свій авторитет.

Юрій Гагарін і Сергій Корольов

А ви знали, що Корольов був зв'язаний з відомим нам НКМЗ? Саме там були спроектовані й виготовлені перші зразки спеціального обладнання задля обслуговування тих самих балістичних ракет та новітні стартові столи. Так сталося, оскільки НКМЗ у 1940-х роках був залучений задля виготовлення оборонних замовлень. У 1949 році ще не до кінця відновлений НКМЗ згідно з державним планом СРСР мав виготовити установники 8У22 і 8У24, що призначалися для ракет Сергія Корольова.

Цікавий факт: Сергій Корольов любив українські пісні. До улюблених відносяться «Дивлюсь я на небо...» та «Реве та стогне Дніпр широкий». До речі, космонавт Павло Попович улаштував сюрприз своєму конструкторові: заспівав «Дивлюсь я на небо...»... із космосу!

Сергій Павлович Корольов помер 14 січня 1966 року під час невдалої операції з видалення пухлини на шкірі. Під час операції не змогли зу-

пинити кров із рани. Тому потрібно було зробити анестезію і видалити корені пухлини. Для цього треба було ввести катетер до горла, при цьому Сергій Павлович повинен був широко розкрити рота. А от цього він не міг зробити ще з 1938 року. Радянські НКВДшні садисти зі слідчим Миколою Шестаковим (антигероїв теж має знати людство) під час допитів зламали йому щелепи, які надалі зрощувалися аби як у тюремних умовах. Усе життя для Корольова навіть лікування зубів було тортурами. Сергій Павлович помер від втрати крові. Так через багато років радянські тортури його наздогнали.

Прах видатної людини було поховано в Москві, у Кремлівській стіні. На сьогодні в Житомирі щороку відзначають річницю з дня народження Корольова. На щастя, тепер є можливість відкрито розповісти про його досягнення та показати, що вони започаткували не тільки для України, а й для всього людства!

Вячеслав Медведєв,
Софія Войтко

У ЛАРКАВОТА З'ЯВИЛИСЯ СТІКЕРИ

Нагадаємо, що в Академії є свій телеграм-бот – Ларка, який значно полегшує пошук потрібної інформації, наприклад розклад дзвінків, заняття, сесій, а також надає швидкий доступ до навчальної платформи MoodleDDMA, соціальних мереж Академії, телефонів деканатів тощо.

Розробкою телеграм-бота займається команда студентів, які є

членами медіагрупи «Академія». Тож, ЛаркаBot швидко розвивається: окрім технічних оновлень, над якими постійно працює Михайло Лобанов (АВР20-1), з'явилися ще й стікери з нашим талісманом – совою Лапкою. Поки їх усього шість, але із часом їх стане більше. А надає нашому боту «обличчя» й емоції Катерина Козленко (АВР20-1).

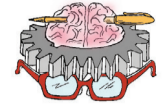
Тож, не гайте часу й швидше підписуйтеся – t.me/DDMA_LarkaBot.

Стікери з нашим талісманом-Лапкою можна додати собі за посиланням: <https://t.me/addstickers/LarkaBotDSEA>

Вікторія Лебединська

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Дьяволица из мультсериала «Гадкие американцы» шлет ЕГО в виде пламенного шара. Назовите ЕГО двумя словами.

Ответ: воздушный поцелуй.

Комментарий: дьяволица в мультфильме во всех смыслах горячая. Даже воздушные поцелуи она отправляет в виде огненных шаров.

Автор: Андрей Бойко, Малая Виска.

Вопрос 2. Японцы верили, что император является ИКСОМ, поэтому общались с ним исключительно через занавеску. Рыжеволосый император Нерон в свое время объявил себя ИКСОМ. Назовите ИКСА двумя словами, начинающимися на одну и ту же букву.

Ответ: сын Солнца.

Комментарий: японцы верили, что император – сын Солнца, поэтому для общения с ним нужна шторка, поскольку если на него недолго посмотреть, как и на солнце, то можно ослепнуть. В свое время одиозный император Нерон провозгласил себя сыном Солнца. Возможно, потому, что был огненно-рыжим.

Автор: Андрей Бойко, Малая Виска.

Вопрос 3. Жившая в двадцать третьем веке до нашей эры шумерка Энхедуана для своей работы использовала асбест. Поэтому относительно ее работы известное словосочетание из трех слов можно воспринимать буквально. Напишите это словосочетание.

Ответ: рукописи не горят.

Комментарий: асбест известен своей огнеустойчивостью. Энхедуана – первая известная истории писательница. Она использовала в качестве материала для письма асбест. Поэтому о ее работах можно сказать «рукописи не горят».

Автор: Андрей Бойко, Малая Виска.

Продолжаем публиковать вопросы международного турнира по игре «Что? Где? Когда?» под названием «Лига старта. Эпизод XXV».

Вопрос 1 (правильно ответили все команды). Барон Клотценбах хотел, чтобы его подданные продемонстрировали ему свою верность. Поэтому он изготовил себе кольчугу из нескольких тысяч ИХ своих подданных. Назовите ИХ двумя словами.

Вопрос 2. (правильно ответила ровно половина команд). Борец Джо Стерчач часто побеждал соперников, обхватывая их ногами. Этот прием прозвали ОНИ Стерчача. А что ОНИ обычно побеждают?

Вопрос 3 (правильно не ответил никто). В документальном фильме говорится, что хотя за последние тридцать лет украинское кино пришло в упадок, до наших дней все же сохранились неплохие ОНИ – такие, как Михаил Ильенко и Мирослав Слабошпицький. Назовите ИХ одним словом.

Александр Мельников, председатель Клуба интеллектуальных игр ДГМА

«АНАБИОЗ. СОН РОЗУМУ»

«Анабіоз: Сон розуму» (поза СНД видана як *Cryostasis: Sleep of Reason*) – це комп'ютерна гра в жанрах шутер від першої особи та survival horror, розроблена українцями із Action Forms для PC на Microsoft Windows. Особливістю візуальних ефектів цієї гри є ефект танення льоду, коли лід на стінах замерзлого корабля починає плавно перетворюватися на воду й стікати вниз.

Гра починається з історії про Данко, як одне більш войовниче плем'я вигнало інше в мертвий зловісний ліс. Сама історія буде йти паралельно до сюжету гри. У наступній сцені радянський метеоролог Олександр Нестеров прибуває з телеграмою до місця зустрічі атомного криголаму «Північний вітер»: «Младшему научному сотруднику полярной станции «Полюс 21» Александру Нестерову. Прибыть 27 марта 1981 года в точку с координатами: 86 гр. 21 мин. с. ш.,

коло, криголам «Північний вітер» натрапив на айсберг та отримав пошкодження й часткове затоплення, що спочатку вважались не серйозними: «24 марта 1968 года, в 02:16 ночи произошло столкновение атомохода «Северный ветер» с дрейфующим айсбергом. ... Повреждения не представляют угрозу живучести судна. В данный момент корабль находится на плаву, ведутся ремонтные работы, которые могут занять до семи суток».

Капітан проігнорував попередження помічника та прибору попередження зіткнень ЛОЗА, що й призвело до катастрофи. Помічник доклав про це в штаб, звідки прийшов наказ про те, що це останній рейс криголаму і після повернення його демонтують. Комендант, який перехопив помічника капітана, сказав, щоб той не поспішав, розуміючи, що він і так не в гуморі. Але по-

мічник не проігнорував можливість поставити капітана на місце і такі передав радіограму.

Засмучений капітан йде до головного інженера за розрадою, але замість неї отримує дощальну відповідь: «Ты знаешь, а я очень рад. Да, честное слово! А чего ты ожидал? Вы мне уже вот где! Оба! Ты, со своим корытом, ржавым! Устал я! Пойми ты, не мальчик уже, наигрался. Ничем в этот раз не помогу. Иди, иди! Прощу. И можешь не метаться! Ты всех достал уже! Никто тебя здесь больше не поддержит!»

Після цих слів капітан і зовсім занепадає духом. І його остання спроба врятувати корабель – це пройти через айсберг на повному ходу. Помічник та комендант біжать зупинити його. Також останній був дуже невдоволений тим, що помічник віддав радіограму: «А радиogramма где? Ты, что, ему радиogramму отдал?!» Пострілом він вибиває

Помічник капітана – молодий офіцер, який більш прагматично дивиться на світ, але не такий рішучий, як капітан.

Головний інженер – чоловік середніх років, за двадцять років утомився бути на борту «Північного вітру».

Комендант – кремезний чоловік середніх років, далеко не боягузливий та швидкий на розправу.

Атомний криголам «Північний вітер» – по-перше, як капітаном, так і самою грою йому приписують людські

замок та випадково ранив капітана, але через нерішучість помічника корабель не зміг вирватися з крижаного полону Холоду. Різкий перехід із повного ходу на реверс призводить до пожежі в турбінному відсіку. Вогонь іде до реактора, трійця вирішує евакуюватися на гвинтокрилі, забираючи із собою пораненого капітана та залишаючи всю команду напризволяще.

Корабель не бажає це приймати, бо це значить, що його серце палало даремно, і в підсумку реактор корабля вибухає: «И вот оно, рассыпавшись в искры, угасло».

Залишки команди були приречені на повільну смерть, адже тепло залишає криголам, а чудовиська Холоду й до цього намагалися його взяти.

А тепер про героїв

Капітан – старий чоловік, який командує «Північним вітром» та в цій історії виступає у якості Данко. Також присвоює містичні властивості льодовику, кораблю та Північному полюсу.

На закінчення хочу сказати, що на відміну від «Північного вітру» для студії Action Forms ця подорож була останньою, гра провалилася в продажу, що призвело до закриття студії. Та на мій погляд, цю гру варто оцінювати більше як витвір мистецтва, аніж просто гру.

А в наступному номері газети розповім про монстрів в «Анабіозі». Тож бережіть своє тепло.

Дмитро Факіє

ХАХІНА НЕЛЛІ ОЛЕКСАНДРІВНА

Колектив ДДМА з глибоким сумом повідомляє про те, що 16 жовтня 2021 року на 80-му році життя померла почесна працівниця ДДМА, редакторка РВВ Хахіна Неллі Олександрівна.

Колектив ДДМА з теплотою згадує роки роботи з Неллі Олександрівною, її відповідальність, професіоналізм, принциповість у вирішенні виробничих питань,

працьовитість, невичерпний оптимізм, інтелігентність, високі моральні якості, життєву мудрість.

За час роботи в КІП-ДДМА нею була відредагована величезна кількість навчальної та наукової літератури, проводилася активна робота з формування й ведення щорічних планів видань посібників, монографій тощо. Викладачі, учні КІП-ДДМА із вдяч-

ністю згадують, скільки душі вона вклала в редагування кожної роботи.

Світла пам'ять про Неллі Олександрівну залишиться в наших серцях.

Щірі співчуття рідним і близьким.

Ректорат, профком, медіа-група «Академія», колектив редакційно-видавничого відділу

Газета «Академія»

Засновник і видавництво: ДДМА

Випускається з 17 грудня 1999 р.

ДЦ 1492 від 10.12.99

Головний редактор: **В. Медведєв**

Адреса засновника, видавництва та редакції:

84313 м. Краматорськ, вул. Академічна, 72,

ауд. 1411, тел. (0626) 41-81-20

E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua

Сайт: <http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/>,

Логотип газети за ескізом Т. Лук'янові

Заступниця редакторки
КАТЕРИНА КОЧЕРОВА

Фото: В. Медведєв, В. Лебединська

Літературні коректори:

О. Дудченко, В. Лебединська

Верстка і комп'ютерний набір:

М. Лобанов, В. Лебединська

Над номером працювали:

В. Лебединська, К. Козленко, А. Капелешук

Точка зору авторів

не завжди поділяється редакцією.

Відповідальність за достовірність інформації несе автор.

Редакція зберігає право літературного редагування і скорочення.

При використанні матеріалів посилання на газету «Академія» обов'язкове.